

13. (19.) O luboſcž, tak ſbóžna, tak rědna, tak jaſna, tak luboſna, chłodna a droga a kſchaſna! Zo dalej deb groniſch, aſ ſłowo nejkroſche: ſchi, Jefuſ mój, lubowasch, to jo nejſłodſche.

Wót Bóžego hobstarańa.

Nr. 223—229. 344. 382. 507—509. 519. 624.

223.

Gloß: Befiehl du deine Wege.

Doch pſchiruz twóju drogu a zož ſchi tužyſch zo, tom, kenž jo wěrny, Bogu, kenž něbjo ſtwórił jo; kenž wětſham dawa drogi, a puſch tym hobłokam, ten bužo twóje nogi na droſe wóſyſch þam.

2. Tom kněſu dejſch ſe ſwěſasch, dej ſe ſchi deře hysch, na jogo ſtatk dejſch glědaſch, dej twój ſtatk ſtawny býſch. Se ſwójim hobſtaraním niz zloweſ doſtańo, glich ſi wěrnym bјatowanym wón doſtasch móžo wſcho.

3. Wóſchž, twója kſchaſna gnada nět wſchynko wiži, wě, zož ſchoda abo rada jo naſchej ſmertnej kſchwi; a zož ty huſwolujojſch, to zyniſch, mózny kral, a wſchynko dokonízujoſch, kaž předk ſu ſebe brał.

4. Maſch drogi wſchuderkaño, a kſrednoſcžow jo doſcž; ty žognujoſch wſcho rano, twój puſch jo kſwětliwoſcž; twój ſtatk nicht námžo ſtawiſch, ty něwotpozhywaſch, gaž źiſham to zoſch ſjawisch, zož dobreſ ſa ně maſch.

5. A lez tež groſne zarſchi ſe kſcheli ſtawiſasch wſche, Bog, glicholan wěz plaſchi, wón něbžo roſhiſch ſe; zož předk wón weſmijo ſebe, a zož wón zyniſch zo, to naſlědku dej tebe pſchisſch k dobreſ ſónzu wſcho.